

Излиза седмично. Урежда редакционен комитетъ Адресъ: редакция и администрация ул. Бдинска № 13. Броя 2 лева.

АБОНАМЕНТЪ: Годишно 100 лева, за 6 месеци 50 лева — винаги предплатенъ.

За реклами се плаща 2 лева на □ с. м. Всичко въ предплата. Реклами се приематъ въ администрацията и въ печатница „Просвъщение“ на П. Зенгиновъ — Варна.

Суроваки въ Варна.

Кой кого и какъ е суровакалъ?

Тази година въ Варна суровакането беше доста оживено. По бирарии, кафенета, домове, кръчми и шантани падна порядъчно суровакане. Ние едва успяхме да си вземемъ бегли стенографически бележки за ставалото:

Морската градина. Натъженъ съпругъ навелъ глава сумти и се разхожда. Чува шумъ изъ странична алея. Обръща се. Погледа му се оживява. Нима? Невероятно! Азъ я оставихъ у дома ужъ болна... Да, тя е! Азъ, глухакъ, съмъ дошелъ да се разтушавамъ отъ скръбъ по нея, а тя искала да остане сама, за да дойде и се срѣдне съ него... издебва ги, пипва ги, и здраво ги насурвака.

Кафене. Двама неприятели единъ срещу други ожесточено хвърлеха зароветъ. Сто напредъ! Отивамъ съ още двесте! Хвърли ми за триста! Банкнотитъ нервно се мачкатъ и минаватъ отъ рѣце въ рѣце. Най-после единия цѣлъ облявъ въ потъ залитайки става да си върви, порядъчно сурваканъ отъ другия.

Ранно утро. Газовата ламба мжделее. Три деца хърватъ безразборно натъркаляни около загасналата печка. Майката въ очакване и тя заспа на една страна. Шумъ. Нѣ-

що се сблъсква въ коридора и пада. Майката скача и излиза.

— Негодяй, цѣла нощъ плюскашъ и сега идвашъ да ми се търкаляшъ като свиня!

— Но женичке, ето азъ не съмъ закъснялъ, рано се прибирамъ... За много год...

— Мълчи поразнико, и още ще поздравлява. Чакай азъ да те насурвакамъ тебе че да видишъ.

Твърде неблагоприятна цепеница попадна въ рѣцетъ на съпругата и изпълни ролята на сурвака.

Шантанъ. Следъ полунощъ е. Вино и жени, жени и вино. Ахъ, охъ аманъ, умирамъ душичке, гълбоче и много още отъ тоя родъ продукти се консумиратъ тамъ.

Разлигавенъ мжжъ, отпуснатъ на канапето, а предъ него на масата и подъ масата порядъчно количество изпразнени бутилки. На коленетъ му се разположила една „фея“ отъ заведението, предизвикателно пуши цигара и тържествува.

— Милички, обръща се тя за десети пътъ вече къмъ мжжа, честито сурваки, чакай да те насурвакамъ!

И гальовно го потупва съ рѣце по лицето.

— Хайде, подари ми нѣщо!

— Взема, душата ми взема!

И последната банкнота излиза изъ портмонето на пияния мжжъ,

следъ което си отива порядъчно сурваканъ.

Въ участъка.

— Влизай, влизай, той като за тебе хаймани е направенъ.

— Ама, азъ господинъ старши какво, само му хвърлихъ, и тѣй малко му пийнахъ.

Разбира се, че тукъ нѣмаше никакъвъ „старши“, а просто стражаръ, който бѣ намерилъ плоснатъ на улицата пияница който не можеше да си оправи домътъ, и отведе го въ участъка да изтреснее.

— Ама господинъ старши, защо ме карате да влизамъ тука, азъ не виждамъ никакъвъ тезгахъ, или шишенца...

— Мълчи и мирувай. Утре ще ги видишъ.

— Кой, азъ ли? Азъ на тоя дете мене, мам...

— Чакай да те насурвакамъ, че да млъкнешъ!...

И. А. Волний.

Нашия редакторъ

ИВАНЪ ВОЛНИЙ

Съобщава на роднини, приятели, другари, познати, запознати, припознати, непознати и др. че ще приема на именния си день съ открити обятия всички които се съобразяватъ съ правилото на именника да се носятъ подараци.

Приемането може да става всѣкъде и всѣкога.

Долу лука!

Веднага съ влизане закона за възбрана на луксозни предмети въ страната, тѣхни величества спекулантитъ сж издали другъ законъ, съ който сж обявили за луксозни предмети следнитъ:

1. Луксозни предмети забранени за ядене:

Хлѣбъ
Млѣко
Сирене
Кашкавалъ
Масло
Масъ
Яйца
Месо
Риба
Захаръ

2. Луксозни предмети за облекло:

Вълнени платове
Американъ
Памукъ
Обуща
Царвули

Който отъ гражданитъ знае и други предмети отъ такова луксозно естество да ни ги съобщи, за да можемъ своевременно да предпазимъ гражданството отъ употребата имъ.

По стѣпкитъ на дявола.

(приказка)

Единъ беденъ чиновникъ отчаянъ отъ неспособния и тежъкъ животъ, решилъ да се самоубие. Измъченъ отъ скръбъ той се отправилъ вънъ отъ града. Настига го приятеля му също чиновникъ угоенъ, червендалестъ.

— Къде си тръгналъ изъ полето въ този студъ?

— Какъ, вѣдъ — ще се бѣся.

— Хайде холанъ, не се шегувай!

— Никаква шегга, лягай гладенъ, ставай гладенъ, дърва нѣма, дрехи също. Че не само азъ страдамъ, ами и жена ми, и децата ми. Съ такава просешка заплатата...

— Слушай мене, остави се отъ това намѣрение. Върви въ църква и запали една свещъ на дявола и ще видишъ какъ всичко на добре ще ти тръгне. И добре нахраненъ ще бждешъ, и новъ балтонъ ще имашъ, и нова шапка, а и женати

ще се докара. Помоли се на дявола, за да ти е харенъ кефа.

Отчаяния чиновникъ се връща обратно и право въ черква. Изправя се той треперящъ предъ олтаря и що да види: предъ иконата на Христа и другитъ светци безброй свещи горятъ, а предъ образа на дявола, ни една.

— Вижъ каква била работата, си мислелъ той, до днесъ все на Бога се молахъ и чакахъ отъ него помощъ, но гледай колко свещи горятъ предъ неговия ликъ, на колко души молбитъ трѣбва да чуе и удовлетвори. Всички отъ Бога просятъ. Кога ще се изредятъ, та да дойде моя редъ. Другаря ми право каза — на дявола по-малко хора служатъ, та и на по малко хора има да помага.

Той запалилъ свещъ предъ иконата на дявола, поклонилъ се и му станало леко на душата. Връща се въ къщи въ отлично настроение, съ вѣра въ утрешното щастие, танцу-

ва, пѣе. Жена му слисана, съ болка на сърце го гледа.

— Горкия ми мжжъ, отъ мжка и тегло сега пѣкъ полудялъ, мисли си тя.

Лягатъ си. Не щешъ ли къмъ полунощъ на бѣдния чиновникъ се явява на сънъ дявола. Да, самия дяволъ.

— Чувай, приятелю, ти днесъ ме почете, говори ми дявола, запали ми свещъ, ти си вече мой човекъ и азъ те благославямъ: отъ утре милионеръ да станешъ. Ето, виждашъ ли това мѣсто? Тукъ има закопано имане. Ела утре и конай желтици.

Колкото искашъ си накопи, но само добре запомни мѣстото да не сбъркашъ, и веднага дявола изчезналъ.

Замислилъ се бедния чиновникъ въ съня си какъвъ знакъ да постави до утре. Ако постави камъкъ, ще мине нѣкой, ще го цоритне, прѣчка да тури, децата ще я взмъкнатъ. Мислилъ горкия, мислилъ

и извикалъ радостно — да, намѣрихъ!... Чуденъ бѣлѣгъ, вѣски ще бѣга дори отъ него...

Понадулъ се човечецътъ... понапъналъ се и... бѣлѣга готовъ.

Утре вече щастieto ще блика. Е, най-после и ние ще се отгървемъ отъ туй пусто нѣмане. Колко ще бжде щастлива моята женичка...

Но, уви... ужасно благование се носи изъ стаята и жена му се пробужда.

Пробужда се и той цѣлъ потъналъ въ... желтици...

Жена му изплашена плаче и нарежда: „Умѣтъ си загуби, горкия, какво му стана... Не ни стига-ше нѣмотията, та и да му се вземе ума“...

— Не плачи, жено, посраменъ я утешава той. И азъ рекохъ да тръгна по стѣпкитъ на дявола, но виждамъ, че не всекому е дадено да бжде приятель на довола. Нѣкому той помага, а другито прави за смѣхъ и гавра на хората...

Ziza.

Голѣмия скандалъ въ кафенето на Коши Киричи.

Борбата за светецъ? Протеста на дърводѣлцитѣ.

Както съобщихме, на втория денъ на коледа бѣ празникъ на тенекеджии и боруджии.

Добре, но въ сѣщия денъ дърводѣлцитѣ се събрали въ кафенето на Коши Киричи и изработили единъ протестъ, задето тенекеджиитѣ откраднали тѣхния свети Иосифъ.

Бай Герасимъ, най-стария дърводѣлецъ и личенъ приятелъ на св. Иосифа става и държи една дълга речъ въ защита на св. Иосифа, като казва:

„Нѣматъ право тенекеджии и боруджии да ни взематъ светеца, защото св. Иосифъ никога не е билъ ни бечкаджия, ни тенекеджия, ни боруджия, ами си бѣше дърводѣлецъ, — фирмата му още се търколя по ченгелъ свѣтъ, такъвъ си е и сега и на небесата, прави масичета за архангелитѣ и черчветата за прозорцитѣ на рай.“

Слѣдъ тази убедителна речъ натоварва се първиятъ отъ дърводѣлцитѣ, който въ най-скоро време ще заине за небесата, да отнесе много поздравии на св. Иосифа и протестира за назначението му като патронъ на тенекеджии и боруджии.

Конфликтъ между дветѣ професии — тенекеджии и дърводѣлци е изостренъ.

Очаква се свикването на вселенски съборъ за изглаждането му.

Прѣкоръ на мѣсто.

Запознаватъ се двама души:

— Тенджерковъ отъ Котелъ.
— Гѣзбаревъ отъ Дупница.

Тенджерковъ се обръща къмъ Гѣзбарева:

— Нѣкакъ, тѣй ви е смѣшенъ прѣкоръ.

— Е че какъвто е града, такъвъ е и прѣкоръ.

Четете в. „Морски Бичъ“.

Стѣщенкето на ризата.

— „Добъръ денъ Мадамъ — преди две седмици бѣхъ донесълъ дрехи за пране, не ми остана време да ги взема. — Трѣбва отдавна да сж готови?“

— „Да, да — готови сж.“ — И дебелията арменка зарастърсва праното и изгладено бельо.

— Най-после пари да си ги взема. Слава богу... Забравихъ вече кога съмъ се прибличалъ... Най-после...

— „Горнята риза нѣма!“ прѣкъсва мислитѣ ми арменката.

— „Нѣма ли я?! — Та какъ е възможно?“ — Боже мой, боже мой!... Ново нещастие... — „А сега?“ — Питамъ азъ.“

— „Ако не се намери ще Ви я заплатимъ. Елате следъ нѣколко деня.“

— Ще я платятъ!... Хубава перспектива... Дано не се намери... И безъ това бѣше вече изтъркана...

Единъ отъ новитѣ дипломати. Къмъ обновление.

Граждани ни отправятъ писмо, въ което пишатъ:

„Вѣрно ли е, че прошевописеца Стефанъ Станевъ отъ Шуменъ, живущъ въ Варна, забогатѣлъ, както казватъ презъ войната и си кушилъ къща въ V уч. къмъ приморската градина, билъ назначенъ за II секретаръ въ Лондовската ни легация? Този дипломатъ не знаеялъ другъ езикъ, освенъ български и нѣколко псувви на турски. Дипломатическото си образование придобилъ по бреговетѣ на р. Боклуджа дере, която събира нечистотиитѣ на Шуменъ.“

Ами че защо насъ питате бе приятели? Може ли? Ние отговариме за вашия персоналъ, който ние назначаваме въ Варна. А за това „обновление“ питайте г. м-ра на външнитѣ работи.

Бозаджии въ кино.

Двама бозаджии гледатъ „Индийската гробница“. Явява се на платното единъ отъ действующитѣ лица.

Първия бозаджия. Шахане, вижъ го Мурадъ, Мурадъ баклаваджията.

Втория бозаджия. Мълчи бре, ке те познае и резултатъ ке те стори предъ орталжкотъ.

Не се досещалъ.

Живѣли тихо и сговорно дѣдо и баба и покрай тѣхъ неусетно растело единственото имъ дете — момче, което въпреки своитѣ вече 25 години, било много смирено, послушно и скромно като дете.

Една нощъ събудили се дѣдото и бабата, разсънили се, и започнали да си приказватъ:

— Бабо, не е ли време вече да оженимъ нашия Стоянъ? Ето години стигна, а пжкъ и една помощница да си вземемъ, не е зле.

— Кжщѣло, — възразила бабата, че той е още кжсче дете, за такива работи още съвсемъ не се досеща. Пжкъ и да речемъ и да го оженимъ, нѣмаме пари, съ какво ще захванемъ свадба.

— Абе, — рекълъ дѣдото, — ще продадемъ магаренцето, пжкъ ще го оженимъ.

Синътъ, случайно се билъ събудилъ разговора. Изминали нѣколко дни, а магарето още не го продавали. Той се обърналъ тогава къмъ бабата:

— Мамо, защо вече не отваряте въпросъ за продажбата на магаренцето?

— Ще имамъ нова риза... Цѣла седмица мисля за новата риза и си доказвамъ по най-обоснованъ начинъ, че вехтата е пропаднала и не ще се намѣри.

Вземамъ паритѣ за ризата и се запжтвамъ къмъ квартирата си. — Имамъ пари, си повтарямъ извъ пжтъ — имамъ пари. — Отдавна не съмъ изпитвалъ такава риза и отъ време на време бръквамъ въ джеба си да се увѣря, че сж тамъ...

Обѣдвахъ съ останалата отъ предния денъ суха храна и се замислихъ, загънатъ въ балтона, въ студената стая. — Нова риза. Хмъ! — Нова риза: та това не ми е така необходимо. Ето азъ имамъ нагрѣдникъ. А цѣлъ месецъ какъ не съмъ хапвалъ нѣщо топличко. Цѣлъ месецъ не съмъ пилъ кафе, а прислужницата отъ кафенето при жгъла е тѣй мила и тѣй любезно ми се усмихвала... И после — тия обуца съвсемъ се разсипаха, а другитѣ не мога да взема отъ поправка. — За-

Арменската Зарзала.

Какво казва за нея арменската колония въ Варна.

По поводъ писаното въ миналия брой за кои народи съ какво мислятъ че е измамила Ева Адама, и кждето бѣ пропуснато да се споменатъ арменцитѣ, една внушителна група отъ видни членове на арменската колония въ града ни, дойде въ редакцията и протестира, за дето сме ги забравили, Като просимъ извинение за това, ние предаваме накратко тѣхнитѣ изявления:

— Най-верното е, — заявиха тѣ — че Ева е излѣгала Адама съ Зарзала, защото зарзалата е най-примамливъ плодъ. А хубава, сочна, мека, ароматична и примамлива зарзала притежава само ние. Арменята е създавала най-хубавитѣ зарзали, затова и тоя плодъ изъ цѣла Европа се нарича fruit Armenien (Арменски плодъ). Хубавата зарзала е въ състояние да измами не единъ, а милиони Адамовци. Ето защо, ние си цѣнимъ, обичаме и пазимъ зарзалата.

ИЗЪ ПЕЧАТА.

В. „Демократ. сговоръ“ бр. 83 дава следното съобщение:

Премията за мира.

Американскиятъ богатъшъ Бокъ преди извѣстно време обявилъ премия отъ 100,000 долара за най-добрия проектъ за начина, по който Съединенитѣ Щати биха могли да съдействуватъ заедно съ другитѣ народи за осигуряването на всеобщия миръ. Досега сж постжпили 22,165 проекта. Тѣ сж получени отъ 19 държави отъ всички страни на света; много отъ тѣхъ сж само кратки телеграми, други сж пратили обширни ржкописи. Назначенитѣ за целта жури сж започнали да разглеждатъ постжпленитѣ проекти, но своето заключение ще могатъ да съобщатъ едва презъ януарий идущата година.

Отъ България е изпратенъ отъ нашия приятелъ Иванъ Летния, притежателя на кожухарница „умни калпаци“ на Ташъ йолу проектъ, който се състои само въ следното:

„Изпратете ми премията и азъ самъ, безъ ничие съдействие, ще осигуря всеобщия миръ на земното кжлбо. Да, само състо хиляди долара...“

Много здраве на г. Бокъ отъ Иванъ Летния притежателя на кожухарница „Умни калпаци“ Варна — Ташъ йолу.“

Секретътъ на г. Летния се състоялъ въ следното: да пипне паритѣ, сто хиляди долара (сир. наши пари 14 мил. лева) и да приготви на всички уравности въ свѣта по единъ умненъ калпакъ.

Изглежда, че премията ще му бжде дадена и мирътъ въ света ще бжде спасенъ завинаги.

В. „Разградско слово“ дава следната реклама:

Въ питейното заведение „Не се натискайте“ обзаведено най-модерно, снабдено съ всички видове и сортове натурални напитки се прекарва времето най-приятно. То е сборенъ пунктъ на градскитѣ философи, журналисти, търговци, авджии, занаятчии, касаци, чиновници, държавни, общински и банкови, адвокати и всѣкакви други умни хора. Скандалжитѣ веднага се изхвърлятъ.

На клиентите се дава за пиене умерено количество, за да могатъ да си отиватъ по домовете по права линия — безъ да пишатъ съ краката си по улицитѣ „ъ“ и да пжтуватъ „дуварданъ дуваръ.“

Ние питаме съдържателя тефтеръ за времето съдържателя тефтеръ за време съдържателя тефтеръ се преселимъ и да приемъ безъ да ни натискатъ и мюшерии, и пристави. А че то тука въ Варна заведения ли сж я? Нито философи има, нито ти осигуряватъ крѣчмаритѣ права линия.

Ето едно истинско възпитателно и богоугодно заведение.

Хвала на разградци!

Какъ да се намали скжпотията.

Чуватъ се апели отъ различни страни противъ скжпотията, пишатъ се дълги и предълги статии, да се усили производството, да се...

Хаби се тума толико по този въпросъ, а той е толкова лесно разрешимъ: правителството въ съдействие съ всички религиозни, културни и благотворителни корпорации да даде една заповѣдъ съ две думи:

Малко яжте!

Вѣвки денъ барабанчици и теляли да викатъ по стѣди и мегдани по два часа:

Малко яжте, бре е е й!

Тѣзи, които викатъ, ще трѣбва да ядатъ по-вече, разбира се, защото ще полагатъ трудъ.

що ми е риза! — Да, да — защо ми е риза. — А отдавна не съмъ ходилъ и на театъръ... „Койлю!“ момчето на хазайката влиза — „Взemi тия пари и иди въ обущарницата ми взemi обущата. Днесъ съмъ много богато — ще ти дамъ за геврека.“

Коло излиза а азъ продължавамъ да мисля, съ полуотпуснати клепки, увитъ въ балтона, отъ който се подава само носа ми, по чийто синьочервенъ цвѣтъ лесно може да се изчисли въ градуси температурата въ стаята.

Прекрачвамъ прага на ресторанта и заемамъ една свободна маса.

— „Какво обичате, Г-не?“

— „Свинска пражола съ повече гарнитура.“

Чувствамъ страшенъ апетитъ, раздразвамъ още повече отъ мириса на печеното. Келнера сржчно сервира. Азъ се въоръжавамъ съ вилицата и ножа. Но дяволъ — не мога да отрѣжа ни кжсче. Взирамъ се по-добре: по дяволитѣ; — та това не

е пражола, това е разрѣфанъ маншетъ на нѣкаква стара риза! — „Животно! — Донесълъ си ми мръсенъ ржжавелъ отъ нѣкаква скжсана риза!“ — „Та какъ тѣй? — това е най-крехкото месо!“...“

Посетителитѣ се смѣятъ. Вземамъ си шапката и излизамъ.

Кафенето на жгъла не е изгубило нищо отъ прежнята си видъ. Сядамо до разгорялата печка. — „Какво обичате“ — ми се усмихва красивата прислужница. — „Едно сладко кафе, сладко като Вашата усмивка“...“

„Плаща!“ — кридишкомъ облизвамъ лепкавитѣ си устни. — „Ето за кафето, а това за Васъ“ — и азъ ѣ подавамъ нова и чиста петолевка. Тя я поема малко зачервена, но въ ржгъте лицето ѣ се озлобжава: — въ ржгъте ѣ виси мръсенъ ржжавелъ отъ извехтяла риза! Тя свива устни и го хвърля въ лицето ми...“

— „Единъ билетъ първо мѣсто. Оня нумеръ тамъ въ началото на първата редица.“ И следъ минута

Изъ гагаузландия.

Голѣмъ гагаузландски митингъ.

Ние, старитѣ българи на гр. Варна, или тъй нареченитѣ по древното наше име „гагаузландци“ събрали днес на грамаденъ митингъ около маситѣ на Джавито, и следъ като говориха господа господинови Д-ръ Боевъ, Д-ръ Жековъ, Данаилъ Мановъ, Матей Балтаджиевъ, Никола Бояджиевъ, Балашъ Мугеровъ, Д. Янакиевъ, Ат. Мановъ, Костаъ — Коцито, Страти Барбата, Стефанъ Даито, Андонъ Кжсата, Лефтеръ Авджиевъ и др. др., взехме следната

РЕЗОЛЮЦИЯ:

1) Изказваме недоволството си отъ в. „Морски Бичъ“, който твърде малко мѣсто отдѣля за нашата заслужаваща по-голѣмо внимание нация, още повече, че той вѣстникъ аспирира за мѣстото на официозъ въ нашата бѣдаща република.

2) Вдигаме чашитѣ въ знакъ на протестъ противъ лавсиранитѣ слухове, че грамадната маса на нашата нация била непросветена, когато въ нашата среда се наброяватъ съ десетки бивши доктори, бивши офицери, бивши окр. управители, бивши председатели на жилищни комисии и още много бивши, а може би и бѣдащи висши магистрати.

3) За по-добро осветление по нашата националенъ въпросъ, препоръчваме на редакторитѣ на „Морски бичъ“ една по обширна екскурзия изъ областта на археологията, палеологията, етнологията, палеонтологията и въобще тюрлологията.

Отъ Комитета.

Заявление на единъ гагаузландецъ.

Заявление утъ Кочу Шидеруфъ отъ Гра Варна ду гуспудинъ присидателя на Варненското опущина ши моля васъ да туряти на мене на ахцизната служба дету равъларъ провери япайоръ заштото азъ много разбирашъ отъ ичкиите и за тозъ рабута самъ много мунасищъ познавамъ бирденъ вой ичкия колко граду има саде като дръпна бириджикъ. Никой не можи да влажи мене и никой фабрикаджия япамайджакъ фашливъ ичкия.

И Азъ гуспудинъ присидатель сички вечерите ши идвамъ на тебе да носиль мостра утъ ичкиите.

Сасъ цучтавие

Кочу Шидеруфъ.

Преписалъ: Безгрижний.

Провинция.

Провадия. Наскоро въ нашия градъ се даде литературно-музикална вечерь придружена съ кино. Въ литературната частъ участваха голѣмъ брой ученички, Когато щеше да започва картината на киното, единъ отъ местнитѣ възпитатели покани ученичкитѣ въ салона да се обърнели гърбомъ за да не видятъ картината. Но понеже се имаше опасностъ да не би нѣкоя случайно да се обърне и надзърне на страна не бѣше ли по-добре да имъ се вържатъ очитѣ съ по една кърпа?

К.

Шуменъ. Усилени разузнавания сж започнали тия дни изъ подземията на Илчовъ-баиръ отъ трима неуморни работници на „тъмното“ — т. е. подземното дѣло: войника-еврейче съ червенитѣ коси, Колю шопчето и госпожицата отъ „Зеленъ венецъ“. Особена активностъ сж проявили двамата, а госпожицата повечето участвувала пасивно. Сжшо и ние започнахме разузнаване, и резултатитѣ на тѣхното дѣло ще ви съобщимъ.

Илчовъ баиръ.

Пловдивъ. Дружеството на „Кжситѣ палтета“ устрои тържествено посрещане на новата година на връхъ „Сахатъ-тепе“ при следната програма:

1) Въ треперящо очакване новата година — изпълняватъ всички членове и гости.

2) Образуване вътрешна искусствена температура 38⁹/₁₀ градуса — лекция чете председателя.

3) Свиване на ерголямъ — практически указания отъ Владъ сѣрбина.

4) Лотария отъ много кжси палтета безъ астаръ — последна мода.

5) Ситно хоро и подскачаница — специално нагодени за добиване висока температура.

Понеже се имаше опасностъ да се възпламени въздуха, наредено бѣ пожарната команда да дежирува въ пълния си съставъ.

П. Волилоръ.

гара Горна Ореховица. Ние тука си имаме една права и стрѣмна пжтека за града. Но чудно нѣщо, ужъ права, а пжкъ често пжти тргватъ двойки по нея и закѣсняватъ двойно повече отъ тия, които обикалятъ по шосето. Пжкъ и както е стрѣмна, много често се подхлѣзватъ по нея. И интересното е, че това се случва най-често съ „двойки“. Но нещешъ ли, вместо да се хлѣзгатъ право надолу, току забиятъ настрана нейде изъ шубърлака. Интересна пжтека! Ще я изследваме.

Колело.

Адвокатъ (къмъ клиента.) Ти само на мене ще кажешъ истината по убийството.

Клиента. Не мога, като я вършихме тази работа се заклехме никому да не казваме. Ако е за казване, защо ми е адвокатъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ

на „Морски бичъ“

Учителка Г. — тукъ. Не бива така да нападате колежитѣ си, Е, че нѣкоя може да е по-хубава отъ васъ, то е твърде допустимо, Щомъ претендирате за голѣма красавица, пжкъ елате да ви видимъ, може и следъ 6 часа...

Анастасъ — Тукъ. Защо не Анасти? Въ Гагаузландия е по правилно тъй да се назовавате. Ще го „рендосаме“ и ако остане „материалъ“ ще го използваме.

Г-ца Хасаньо — Тукъ. Трогнати сме отъ нещастие то ви, г-це Хасаньо! Значи тъй си изпатихте вие съ гагаузландския „ешекомобилъ“? Ами туй дето го наричатъ „Кайгана“, не можемъ ли нѣкога тъй да му опитаме вкуса? За всичко изпратено — а най-вече за поздравитѣ, Mill merci!

И. Ч. К. — тукъ. Вие давате много цѣнни сведения. Благодаримъ.

Ами че такава любовъ, рѣдко цѣнна. Значи, фабриканта, таквознакъ, по ич-дону останалъ у баба Елена?

Ще разследваме, проучимъ и изнесемъ и за по нататѣшната сждба на слугинята.

Ученичка — Кичка тукъ. Ами вие какво ни задириате тъй изъ засада? Или искате само да ни раздразните апетита? Пазете се ученичка-Кичка, ако ви налучкаме, ще си наидете „беличка“!

Шики — Разградъ. И значи сега вместо материала ви, щехме да печатаме вашия некрологъ! Ами тъй за спасение на душата си сега нѣма ли да почерпите?

К. — Провадия. Ние пжкъ препоръчваме при другъ подобенъ случай вместо да се купуватъ толкова много кърпи, за да се затулватъ очитѣ на ученичкитѣ, да задължатъ васъ и другаритѣ ви да направите това съ ржце.

Анжело — Сливенъ.

... По твоята чудна красота момчета се влекатъ доста...

Да не сте и вие измежду тия хапловци? Изглежда, защото по нататкъ казвате:

... И чакамъ си редътъ обаче ще дойде ли незнамъ, назнамъ.

И много има да чакате и мухи да лапат!

П. Волилоръ — Пловдивъ, Молимъ васъ, само не се сърдете: не само цѣлото ви име ще поставимъ, ами и името на баща ви, дѣдо ви, предѣдото ви и пра-пра-пра-пра-пра дѣдото ви!

Колело — Горня-Ореховица. Значи вие сте биле и „прозаченъ“, т. е. и въ прозата сте боравили? Ха тъй де, може би тамъ да сте по щастливъ! А пжкъ вие каквото бѣхте захванали

„Ой Ряуфцж Ряуфцж

Близо до Ляскуфецъ“...

имаше опасностъ съвсемъ да изкуфеете!

Нюшка.

Кино ПРОШЕКЪ

Недѣля и понеделникъ

Лондонскитѣ = ПОТАЙНОСТИ

извънредно интересна картина, въ която се изобразява типове на квартала Уайтъ Чепимъ, кждето живѣятъ престѣпни елементи въ такъвъ градъ като Лондонъ съ 5 милиона жители.

Отъ вторникъ 22 януарий почва новъ шефдйовръ

ПАГАНИНИ

Въ този филмъ зрителя присжствува на истински културенъ празникъ. Душата се принася въ времента, когато великанитѣ,

Паганини Францъ фонъ Листъ, Берлиозъ и др.

сж създали божественитѣ си творби, времена на чистото изкуство.

Нашитѣ любимци Конрадъ Вайтъ и Ева Май сж въ своята фурия. Никого артисти не сж живѣвали така въ ролитѣ си както въ този художественъ филмъ.

Наскоро прелестната Оси Осфалдъ, която е оставила неизгладимо впечатление въ комедията

Пжтникъ безъ билетъ пакъ ще се яви предъ Варненци въ своя последенъ Шефдйовръ — Годеница шефйоръ.

Кино РАКОВЪ

ще представи презъ течение на идната седмица следнитѣ отбрани филми:

1. Разбито сърдце

съ симпатичната Фернъ Андра.

2. Многоочаквания ориенталски филмъ

Девицата на Стамбулъ

съ прелесната Пресила Деинъ. Единъ отъ редкитѣ световни художествени филми, и

3. Децата на мрака

Наскоро празникътъ на киното „Багдатската Одалиска“ — „Чи-Чанъ-Чу“.

Печат. и хромолит. „Просвѣщение“ на П. Зенгиновъ — Варна.

вече седя въ осветената, препълнена съ народъ театрална зала. А ето и третия звънецъ. — Действието почва съ монологъ. Актьора, изискано гримиранъ, съ неподражаемата си игра завладя вниманието на занѣмлялата публика...

— Да! но това не е актьоръ! това е моята загубена риза! Тя се разхожда по сцената. Спира се. Говори съ дръзъкъ патосъ. Жестикулира. — Тя споменава моето име! — посочва ме! — и всички се извърщатъ къмъ мене! Цѣлата публика. А тая публика — това сж: ризи, гащи, чорапи, нощници, камизоли, грѣдници и много още госпожи, госпожици и господа отъ това полезно племе.

Явяватъ се трима сждии съ голѣми кръстове на вратоветѣ средъ сцената. А господа сждитѣ — това сж тритѣ ризи отъ витрината на магазина на голѣмия площадъ. И оная, що толкова мечтаехъ да си купя, заема председателството и обявява заседанието за открито.

Моята риза завършва обяснения-

та си и предявява своитѣ искания... Думата се дава на прокурора — моитѣ вехти долни гащи, които носихъ три седмици и като нѣмахъ пари да ги опера, тикнахъ ги подъ кревата и ги скрихъ въ паяджинитѣ, които предвидливата ми хазайка отдаваше ведно съ стаята отъ квартирантъ на квартирантъ. Следъ дълга рѣчь той формулира обвинението си и доказва моята виновностъ. И заприлиства черни голѣми законници и заизрича членове, алинеи, букви... „Посочения пунктъ, тържествено, съ проточенъ басъ и съ погледъ впитъ въ небето, посочения пунктъ, повтаря още по натѣртно председателя, предвижда смъртно наказание!“ — Публиката се раздвижва, а азъ същамъ коленетѣ ми да премалаяватъ и студенъ потъ облива челото ми... „Господа сждии, искамъ думата!“ — „Говорете!“ — И моята сжжсана долна риза, отъ която вече два пжти бѣхъ рѣзалъ партенки се изкашлюва и заговаря. — „Многоуважаемо събрание и почитаеми сждибенъ съставъ, започва тя, неизброеми сж

и невъобразими злинитѣ, униженията и оскърбенията, на които този човекъ е подхвърлялъ много и много отъ насъ. И азъ имамъ пълни основания да твърдя, че осжденъ на смъртъ не ще бжде успокоена обществена съвестъ, за това предлагамъ да се замѣни наказанието му, като се предприше на всички наши съплеменици да престанатъ да му служатъ и нека той да остане съвсемъ голъ на улицата и така да влачи днитѣ си до гробъ и да служи за живъ примеръ на лошитѣ и развратни елементи!“

— „Подобно предложение прави честь на милостята на уважаемия ораторъ, казва председателя, но за жалостъ, липсва въ законницитѣ съответенъ пунктъ, който да опредѣля подобно наказание, ала, тъй като презъ последнитѣ години и най-умнитѣ държавници за такива специални престѣпления издаватъ специални закони, следъ като престѣплението е внесено на разглеждане, предлагамъ да създадемъ подходящъ членъ, подъ който да подведемъ тоя

рѣдкъ случай на престѣпностъ, като едновременно правя и второ предложение: закона да се формулира отъ една комисия въ срокъ отъ три месеца, приетането му, обаче, да стане сега, а наказанието да се приложи веднага следъ вдигане на за сѣданието.“ — И преди да предложи на гласуване, залата еква отъ викове: „Прието! прието!“... Завесата се пуска... И ето. — Вървя по улицата съвсемъ голъ. Пресичамъ голѣмия площадъ, а въ града е празникъ. И се движатъ много хора. Глава до глава. И всички сж мои познати, а никой не ме поздравява. Изглеждатъ ме и се смѣятъ. А следъ мене тича тѣла отъ ризи, гащи, кърпи, корсети, панталони, нощници, комбинизони и много още госпожици, госпожи и господа отъ това полезно племе, тичатъ следъ мене и крещатъ: — Позоръ! позоръ!“...

Бончо Излишний.

Албанска политика.

Едно време, когато Албания бѣ подъ властта на султана, албанцитѣ слушали постоянно да се приказва: франсџина, ингилиза, московеца, талиенеца, швабата и мериканеца днесъ тѣй и тѣй казали на падишаха и той ги послушалъ, утре пѣкъ му казали друго. Днесъ зъръ, утре — пѣръ, все при султана, реформи, свобода, училища, все за гяуритѣ.

Единъ день единъ албанецъ, комуто накупѣло, казалъ предъ група сънародници:

„Де, бре майката, султанотъ олса, олса треби да е много простъ човекъ. Всеки день — зърта, пѣрта при него — ту московецъ, ту ингилизъ, ту франсџинъ и той ги слуша. Видите ли ми го кжлжчотъ, решихъ вече, бесата — беса, ке ида въ Стамбулъ и ке ги изколамъ, та да миряса и султанотъ и царицината му.

* * *

Учителътъ. Деца, днесъ ще учимъ за златнитѣ монети.

Единъ ученикъ. Г-нъ учителю, покажете ни златна монета.

Учителътъ. Ще ги видите у сарафитѣ, деца, презъ джама.

* * *

Съдията (къмъ подсъдимата). Вашето име и фамилия?

Подсъдимата. Не се преструвайте, г-нъ съдия, то е писано тамъ въ книгата, нали знаете да четете.

Съдията. Името на вашия мъжъ?

Подсъдимата. Не го зная.

Съдията. Какъ да го не знаете, 13 години сте водили браченъ животъ.

Подсъдимата. Добре г-нъ, г. съдия, но азъ не съмъ имала намерение да живѣя съ него.

Езикътъ на камбанитѣ.

Въ града ни има нѣколко черкви, чиито камбани често си приказватъ.

Единъ старъ християнинъ много праведенъ, който имъ разбира езика ето какво ни казва:

„Камбанитѣ пѣятъ по-турски — протестанската вика „алжнъ!“ „ал ж н ъ!“ арменската пита: „ким-денъ?“ „ким-денъ?“ а православнитѣ камбани отговарятъ: „бен-денъ“, „сен-денъ“ — „ехалиденъ“, „бен-денъ — сен-денъ — „ехалиденъ“.

(Преведено значи: протестанската вика; „вземай“, „вземай!“ арменската пита — „отъ кого?“ „отъ кого?“ а православнитѣ камбани отговарятъ — „отъ мене, отъ тебе отъ народа“).

Застраховайте се при чинов. коопер застрахователно д-во. Прави застраховки за животъ и пожаръ.

Агентъ Никола Стефановъ, добре познатъ на варненци.

Въздържателски лозунгъ.

Не боримъ се ние ни съ вѣтъръ,
ни съ мъгли.
Клеветници да кажатъ салъ това
могли...
Борба ний водимъ гордо, съ духъ
несъкрушимъ
На смъртъ или животъ — съ цигарения димъ.
Шуменъ Илиячо Суроджонъ

Най хубавитѣ любовни писма.

№ 5.

Поздравително любовно писмо отъ запознатия господинъ. Госпожице асъ пожелахъ отъ сърце и душе да ви напише идави обесне моето намерение за васъ на либе за това желае да воде писмено съ вази любовъ за това защото ниможе винаги да ходимъ наедно затева асъ искамъ да ти обесне съмнението си дами бѣдити за верно либе Госпожице както вижда ти времената каквиса секои каквоти мисли ниможе да стисни дае съ самата истина Госпожице ще моля ва съ оставамъ писмото си съкращавамъ Тебе либе не забравемъ збогомъ съ поздравъ отъ Жеко Бончевъ

Поздравъ отъ Жеко Бончевъ либовъ и на саждение

Поздравително писмо отъ запознатия Господинъ Госпожице Понеже обаче ви знаете чи говорихъ за либовъ затова асъ щева обесне моето намерение завази асъ засига самъ много Твърдо влибе въ вази чи за сига е повяхнало моето сарце за ва зи като лятно цветенце безъ роса то туй либе да узнаити чисамъ влибенъ въ вази затова асъ щапи моле дами отговорите на либезнитѣ въпроси които ва запитвамъ либе затова което говорихъ вярвамъ чи нема да откажати мене либе сега аконемии отговоришъ да знашъ чевече нема да ти писвамъ и ще ти каже едно нешто Ти като сидала адресаси на войника защо неми казвашъ ми крийшъ отъ мене

Адреса мие До Господинъ Жеко Бончевъ.
Цензориралъ Дѣдо Иванъ.

Въпроси и отговори.

— Защо апашитѣ крадатъ?
— Защото се срамуватъ да искатъ.

— Защо Морски бячъ се чете отъ всекиго?

— Защото всеки търси себе си въ него.

— Защо е създаденъ ареоплана?

— Защото до сега познатитѣ средства за самоубийства ставаха банални.

— Защо водата е по-вече отъ сушата?

— Защото хората престанаха да употребяватъ водата и тя се увеличила.

Безгрижний.

Подъ наемъ се дава самостоятеленъ

етажъ: 3 стаи, салонъ съ всички удобства. Свободенъ отъ жилищна комисия, находящъ се на ул. „Хараланъ Николовъ“ до военния арсеналъ. Справка въ Бирария XX векъ.

Д-ръ Ц. П. БОБЕВА

лекарка-гинекологъ

Специализирала по болеститѣ у жената въ Виена.

Приема болни отъ 2—6 часа следъ обѣдъ, ул. „Асенова“ 2, срещу Девическата гимназия. — Всѣки четвъртъкъ безплатенъ прегледъ на бедни болни.

Жители на квартала около Булевардъ „Сливница“
пжкъ и вие отъ близките и далечни краища, знаете ли че на Булевардъ „Сливница“ близо до училището „Сулини“ „Сиромакъ Лазаръ“ бившия съдържател на обушарската работилница подъ същото наименование до новата баня — откри

ОБУШАРСКА РАБОТИЛНИЦА

за най финни и елегантни, всички видове обуша? Изработватъ се предимно оржчки.

Не гледайте скромната вънкашиостъ на работилницата вижте какво може да се изработи вътре. Гаранция за задоволяване на най-изтънчения и каприциозен вкусъ!

1—3

**З ЖБОЛЕКАРЪ
АНГЕЛЪ СТОЯНОВЪ
(Майтарски)**

се настани срещу недовършения Градски Театръ зданието на жгъла.

ПРИЕМА ЕЖЕДНЕВНО

Лабораторията за изкуствени зжби се завежда отъ зжботехника Асадуръ Нишановъ.

НА ИНВАЛИДИТЪ

отъ войнитѣ, които иматъ нужда отъ протези въ устата, ще се изработватъ безплатно.

2—3

**ИНЖЕНЕРНО-АРХИТЕКТНО БЮРО
ДОКОВЪ — РАНКОВЪ
ПРОЕКТИ ЗА ЗДАНИЯ**

Готови проекти за типове постройки. Предприема да строи и завежда постройки отъ 50 хил. лева нагоре, каквито сж на западъ тѣй нареченитѣ работнически жилища.

Бирария XX векъ

Всѣки празниченъ день

ДНЕВНА ТАНЦУВАЛНА ЗАБАВА

Начало 3 1/2 часа. — Дамитѣ входъ свободенъ

**БЮФЕТА ПРИ
ЮНАШКИЯ САЛОНЪ**

Е ОТВОРЕНЪ ЕЖЕДНЕВНО

продва чисти натурални напитки топли и студени закуски.

Точи се неизмѣнимо отложено

ШУМЕНСКО ПИВО

Дневна консумация на обикновени цени.

За чланове отъ разнитѣ организаци се правятъ отстъпка.

Отъ съдържателя.

ГЛАВЕНЪ МЕЛНИЧАРЪ МАЙСТОРЪ

за една провинциална голѣма автоматическа валсова мелница се търси, който да бжде добре запознатъ съ работата на автоматичнитѣ валсови мелници и да притежава дългогодишна практика въ такава мелница въ България или Русия. — Залата и условия най-износни. — Свободна квартира и пр.

За споразумение писмено или лично при Акционерното Д-во Лазаръ Розенщайнъ и С-ие — Варна.